

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Kato. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebno naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Čestit Božič!

„Glej, vse prenovim!“ Te svetopisemske besede je v celoti izpolnil Sin božji, ki je bil v Betlehemu porojen na svet v človeški obliki, kot ljubko Božje dete. Prenovil je obličje zemlje s tem, da je preustvaril duha in srce v sponah stokajočega človeštva. Laž in zmeta se je morala umakniti resici, greh in strast sta naravnala prostor čednosti, okrutno samoljubje se je moralo udati ljubezni do bližnjega. Tako so se tudi ublažile vezi, ki spajajo človeka s človekom in ljudi v raznolike družbe.

Prenoviti vse v Kristusu je geslo Kristusovega namestnika Pija X. Tej veliki ideji je posvečen ves trud, ves napor, vse trpljenje Petrovega naslednika.

Pravzaprav mora vsaka v resnici demokratična, za ljudski in človeški blagor resnično vneta stranka imeti slično geslo, čeprav ga morda ne izraža s tako izraznimi besedami.

Vse družabno življenje, vsako pravo razmerje človeka do človeka, temelji na pravičnosti in ljubezni — torej na Kristusovih zapovedih in čednostih. Vsako stremenje po ozdravljenju družabnih razmer je torej v svoji korenini stremenje po prenovljenju v Kristusu.

Naše spodnještajersko slovensko ljudstvo je že od nekdaj globoko in iskreno vdano Kristusu in njegovi cerkvi. Tako ljudstvo ne more biti dovzetno za nauke liberalizma, ki je največji nasprotnik vsakega prenovljenja v Kristusu.

Naš narod ne smatra Kristusove vere kot nekako osebno zahtevo, ki nima z javnostjo nič opraviti, temveč kot resnično življensko načelo, katero izvaja na vseh poljih javnega življenja.

Od dne do dne se utrja, razširja in poživilja to istinito krščansko prepričanje po vseh krajih naše lepe domovine. Naša stranka si sme pripisati precejšnji del zasluge, da naše slovensko ljudstvo obvladuje načelo Kristusa Boga-človeka.

Zato ob teh lepih praznikih iskreno prosimo, naj Božje dete najbogatejše blagoslovi to dobro, svojemu Izveličarju od srca vdano slovensko ljudstvo.

Svojim naročnikom, dopisnikom, bralcem in vsem somišljenikom želimo vesele in blagoslovljene božične praznike!

PODLISTEK

Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!

(1804 na povestica S. J. Ivan V.)

Zunaj majhnega, a ličnega trga L. stala je pred šestimi leti na vznožju majhnega hribčka majhna revna hišica, katere sledovi se še dandanes vidijo. Svoje dni je bila ta hišica lastina stare vdove Lipovnice in njene nadebudne lepe in vesele hčerke Lenčike. „Lepa in vesela Lenčika!“ Tako je imenovalo ljudstvo revno deklico; in ona je bila tudi lepa in vesela — rekli bi najlepša daleč okrog. In ako si vstopil v hišo, se nisi mogel načuditi le oti in snažnosti v hiši, vse je bilo v najlepšem redu. Ker je bila Lenčika sama lepa, hotela je tudi, da je bilo v njenem stanovanju in okoli njega vse v redu, vse lepo. Pa radi tega se deklica ni prevzela, ravno nasprotno; akoravno zmornim vesela in jasnega obraza, čislala je dekliško sramežljivost in nedolžnost. Pa ker n m zemljanom ni usojeno, da bi bili vedno srečni in veseli, tako je bilo tudi pri veseli Lenčiki. Kaj se je zgodilo? Ljudje so stikali glave in poizvedovali, kaj da je, da je tako bleda in zajokana. Stare ženske so kazale s prstom za njo in se ji posmehovale. Boli jezične so pa opravljale, češ: „Neumno deklica! Kako si je moglo misliti, da jo bo ta bog-ti pekarski mojster pekjal kot nevesto pred oltar in potem kot ženo v njegovo lepo, veliko hišo sredi trga?! Kaj še! Take vr-

Božič Slovanov.

Nemška politika v Avstriji ima letos žalosten božič.

Češki kmetki poslanci so dne 14. decembra začeli zopet z obstrukcijo proti sedanji vladi. Slovenski poslanci pa, ki so izvoljeni na katoliško-narodnem programu, so jih krepko podpirali. Liberalni poslanci pa so igrali kakor vedno, zelo žalostno vlogo. Proti vladi odločno nastopiti, tega si niso upali, svojim tovarišem pa zopet za hrbet, tega sedaj niso mogli. Zato so delali, kakor delajo vsi bojazljivi in nerabni ljudje: vojskovaji so se z jezikom. Sirili so novice, da ni sprazumljenja med češkimi in slovenskimi poslanci, da je celo v Slovenskem klubu nečlinost, in druge take čenče. Toda vse zaman. Naši poslanci so se vojskovali naprej.

Od 14. decembra naprej je trajala noč in dan seja. Poslanci so si napravili ležišča po zofah in po stoli ter v zbornici prebili noči. Slovanski klub je bil razdeljen: polovica je imela obstrukcijsko službo, druga polovica je med tem lahko počivala. Češki poslanci so oskrbovali govore. Po 6 do 8 ur je govoril en poslanec, tovariš Kotlarž celo 13 ur. Nemci so radi tega noč in dan hoteli sejo, da bi česko-slovenske poslance izmučili, vendar je bil to prazen up, in že so mislili, kako priti vendar do častnega sklepa te velikanske dolge seje. V tem so Čehi in Slovenci prišli z novim načrtom!

Vlada bi se bila že večkrat rajda udala opravičenim željam Slovanov, a vedno se je bala nemške obstrukcije v državnem zboru. Če že mora biti obstrukcija, ljubša mi je slovanska, nego nemška, tako je dosedaj mislila in govorila vsaka vlada. Obstrukcija nemških poslancev najče namreč mnogo odmeva, osobito na Dunaju, in visoki gospodje so zelo občutljivi, če se vrše nemiri po dunajskih ulicah.

Vse nemštvo cele Avstrije je zavajalo sedaj na obstrukcijo in jo obsojalo. In ta mržnja Nemcev proti obstrukciji se je morala sedaj takoj izriniti! Samo sedaj se je dala iz državnega zbora izriniti obstrukcija, ki je bila najhujše orožje, ako je prišlo v nemške roke, in v tej roki so se tega orožja vlade najbolj bale. Zato pa je dne 18. decembra naš slovenski poslanec dr. Krek prinesel nujni predlog, naj se postava o opravičniku tako spremeni, da boče v bodoče vsaka obstrukcija nemogoča. Cela zbornica je osupnila! Nemci so se spogledali in vprašali: Kaj pa hočejo Slovenci? In nekateri Nemci so takoj spoznali

nevarnost, ker niso bili za predlog dr. Kreka, ker so uvideli, da je s tem za bodoče tudi nemška obstrukcija nemogoča. Toda mnogi, ki so prej tako ostro obsodili obstrukcijo, niso mogli več nazaj, in na ta način je bil dr. Krekov predlog, nekoliko spremenjen po dr. Kramaržu, sprejet. V nedeljo zjutraj ob 1. uri po polnoči se je končala seja, ki je trajala nepretrgoma 86 ur.

Nemci so se vjeli v past. Dali so si vrv okoli vratu, njihovo žuganje z obstrukcijo, s kojim so sedaj mnogo dosegli, je postalo nemogoče. S tem pa je dobila tudi vsaka vlada prostejše roke ter bo lahko delala politiko, kakor jo zahteva pravica in večina avstrijskega prebivalstva. Pravica in večina pa sta v Avstriji pri Slovanih. Zadnja nedelja bo v politiki avstrijskih Slovanov začetek nove dobe.

Slovani lahko letos z veseljem obhajajo božič.

Občni zbor S. K. S. Z.

Leto se bliža svojem koncu in vsak dela sedaj računski zaključek. Tudi S. K. S. Z. je za leto nedeljo naredila bilanco čez svoje delovanje v letu 1909; upravičeni smo izjaviti, da je to leto krepko napredovalo, kakor se to razvidi iz predloženega poročila.

Občni zbor, ki se je vršil pretečeno nedeljo v Šmarju v prostorih gospoda Hab'ana, je otvoril in vodil podpredsednik Zveze, g. dr. Hohnjec. Uvodoma je orisal hude boje naših poslancev na Dunaju za pravice slovenskega naroda ter označil razmerje med S. K. Z. in S. K. S. Z. Za tem je posebno poudarjal potrebo izobrazbe ter razlagal njeno bistvo in njeno zunanje znače. S. K. Z. skrbi za političen in gospodarski napredek našega naroda, S. K. S. Z. pa polaga trdni temelji temu napredku s tem, da razširja vsepovedi ter povzdiga vsestransko in pravo ljudsko izobrazbo. Svojo nalogo je S. K. S. Z. dobro izvršila. Pod svojim okriljem ima sedaj 120 društev, katere z neznatnimi izjemami vrlo delujejo in do'ro napredujejo. Da bi spoznala Zveza stanje svojih članic, je istim poslala statistične formularje, katere je izpolnjevale vrnilo 85 društev. Po teh podatkih ima omenjenih 85 društev članov: 6761, dohodkov 15.368 kron, 76 vin.; stroškov 14.244 kron 45 vin.; knjig 31.837. Priredilo se je 315 predavanj in 154 veselje. Prepotrebni mladeniški Zvez je 25, dekliških pa 20. Iz teh števil je razvidno stanje, delovanje in napredovanje naših društev. Božril in k uspešnemu delovanju navduševal pa je ta društva osrednji odbor v Mariboru, ki je

ste deklet ima človek nekaj časa rad, da bi se pa s katero poročil, ni bilo še nikoli slišati.“ Tako so govorile žene in se razšle.

Mladi, bogati pek Hrastnik je prevzel po očetovi smrti pekarski obrt. Zaljubljen je v lepo Lenčiko, in ona seveda tudi — kdo pa bi zameril, mlademu, lepemu dekletu — v njega. On ji je obljubil, da jo vzame za ženo. Oba sta plavala nekaj časa v rajskem veselju v nedolžni ljubezni, dokler niso posegli ostri ženski jeziki vmes, ki so črnili ubogo deklico Hostniku, kjer so le mogli. Neizkušeni in nekoliko tudi nagli mladenič jim je le prerad verjel in se je začel ogibati svoje neveste. To še ni bilo najhujše. Začel se je tudi on posmehovati njeni lahkomiselnosti, da se je dala tako hitro vjeti.

Tako je prišel božič. Vse je hitelo v cerkev, počastiti novorojenega Odrešenika; in tudi Lenčica ni zaostala. Vneto je molila, da bi zadobila zopet notranji mir, ter kakor zamaknjena gledala na veliki oltar, kjer je daroval častiti gospod župnik najsvetejšo daritev. Niti slutila ni, da tam od enega stolov, ravno njej nasprotno opazujeta dve moški očesi njeno blede obličje. Najprej je pošiljal skrivne poglede, potem pa, kakor bi preskuševal in opazoval, in nato se uvrstijo pogled za pogledom, kot bi izražali ti pogledi notranjo radost. „Sveti Bog! kako je bleda,“ šepetalo njegove ustnice. „Pa lepša je postala! — Franc, to bi bilo vendar deklica za te; in kako me je ljubila! Lepše ne najdem nikjer! Skoda, da je ta' o uboga!“

Ko Hrastniku, kakor je že cenjeni čitatelj ugnil, da je to ta mladenič, take misli ro'jijo po glavi, se

srečata njuna pogleda. Mladenič se zdrzne. „Sveti Bog! Kakšen je bil ta pogled? Kako globoka žalost je odsevala od njega! Někako tiho trpljenje in tožba leži v teh očeh.“

Sedaj se zasliši od oltarja sem zvoneči, v srce segajoči glas mašnika: „Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!“

Enako železni roki primejo te besede prsi mladeniča. Kako je ravnal on z ubogo Lenčico in koliko bridkih ur ji je prizadel; vse to ni bilo v čast božjo, ne mir človeku, kateremu ga je ukradel. Z dvojno silo mu bije srce, ko se spomni na pretečene dneve. Osramoten poslušala besede župnika, vsa kri mu sili v obraz, in zopet se srečata pogleda. In n'en pogled, tako mil, tako proseč, da mu je šel v dno duše. V hipu je storil trden sklep.

„Sveta nebesa,“ reče sam pri sebi; ko bi jo mogel razvedriti, jo potolažiti. To bi bilo v čast božjo in njej k m'ru. Tudi meni bi bilo k m'ru in veselju!“ Te in enake misli so mu rojile po glavi.

Sveto opravilo je minulo. Ljudje vro iz cerkve in tudi Lenčica in Franc ne ostaneta z njimi. Zunaj se pridruži Franc k dekletu, jo pozdravi ter jo prime pred vsemi ljudmi za roko.

Njen blede obraz oltarje rudečica in po celem životu se tresne.

„Lenčika, odpusti!“ ji je nežno šepetal. „Odrešenik je prišel danes na svet ter je prinesel mir in srečo ljudem — tudi meni, Lenika! — in tudi tebi — da, tudi tebi. Nič ne žaluj, ti si moja nevesta in mo-

imel v to svrhu 13 rednih sej in eden izredni občni zbor. Zveza je vedno ostala z društvu v stiku, jim pošiljala okrožnice, navodila, nasvete itd. Veliko število njenih izdajevnih pisem v letu 1909, namreč 2349, glasno priča, da si je bila vedno v svesti svoje naloge. V ljudsko-izobraževalne namene priredila je letos 8 socialnih tečajev, in sicer v sledečih krajih: Sv. Križ pri Slatini, Velika Nedelja, Slovenska Bistrica, Ljutomer, Šoštanj, Ptuj, Brežice in Braslovče. Vsi ti tečaji so bili prav lepo obiskani, bili so res prave šole, ne samo za mladino, ampak tudi za odrasle. Kar se tiče stanja Zvezine blagajne, je isto naslednje: dohodkov 6686 kron 49 vin., stroškov 4131 kron 93 v., preostane 2555 kron 56 vin., katere bo zopet v prihodnjem letu uporabljala za svoje koristenosne naprave.

Velik del njenega delovanja je bil namenjen narodni obrambi. Obdržati to, kar imamo, in če mogoče, še pridobiti, kar smo izgubili, je bilo nje geslo v tem oziru. Stopila je v zvezo s posameznimi hišami, jim pošiljala časnike in knjige, jih vedno vzpodbujala; danes stoji na ta način v stiku z 277 rodbinami na jezikovni meji, katerih število pa hoče še pomnožiti. Veliko važnost polaga tudi na obmejne knjižnice, katerih sedaj vzdržuje, oziroma podpira 10, in v katerih je 744 njenih knjig. Razumljivo je vsakemu, da vse to in še druge naprave stanejo veliko denarja. Da pokrije svoje stroške, je poleg osrednjega obmejnega sklada v Ljubljani ustanovila lastni obmejni sklad; izdala je koleke in računke listke, da tako vsaj deloma poravnata te velike izdatke. Stanje tega sklada je naslednje: preostalo od leta 1908 324 kron; leta 1909 se je nabralo 184 kron 3 vin.; skupiček od obmejnega kolka 1353 kron 22 vin.; skupiček od računskih listov 195 kron 20 vin.; skupno 2156 kron 45 vin. dohodkov. Stroškov, med katerimi zavzamejo podpore raznim društvom ob jezikovni meji, podpore društvenim domom, prispevki za božičnice itd. glavno mesto, je bilo skupno 1579 kron; ostane torej še v tem skladu 577 kron 45 vin. Naš obmejni kolek se je vsapovsod zelo priljubil in se ga je dosedaj razprodalo 161 tisoč komadov; letos se ga je prodalo okoli 141.000 komadov. Računskih listkov se je razpečalo 7337 komadov.

Rovljubi naj ne pozabijo, da je njihova narodna dolžnost, kolekovati pisma in dopisnice z narodnim kolekom.

Mariborski odbor se je vedno močno trudil, da je, če je le bilo mogoče, vstregel želji po govornikih. Osobito skrbi za predavanja v Studencih pri Mariboru in v Leitersbergu. Zelo uspešno deluje tudi naša ljudska knjižnica, ki ima sedaj že 230 izposojevalcev ter je leta 1909 izposodila 2320 knjig.

Z mirno vestjo izjavljamo, da smo resno in marljivo delali. To bomo storili tudi v prihodnjem letu. Saj se gre tukaj za napredek slovenskega naroda, za katerega smo pripravljani storiti vse in žrtvovati.

Navzoči so to poročilo z velikim zanimanjem poslušali ter ob koncu z živahnim ploskanjem in odobravanjem izrazili svojo zadovoljnost. Za dr. Hohnjecem je govoril predsednik Z. S. M., Franc Žebot; njegov govor prinašamo v „Mladinskem Vestniku“.

Nato se je na predlog gospoda kaplana Sinka izvolil sledeči odbor: Predsednik: dr. Anton Korošec; podpredsednik: dr. J. Hohnjec; odborniki: dr. Franc Kovačič, dr. Karol Verstovšek, dr. Anton Jerovšek, župnik Evald Vračko; knjižničar: profesor Ivan Kociper; Ferdo Leskovar, tajnik; dr. Franc Lukman, Franc Žebot, Franc Gomilšek; Vincenc Žolgar, blagajnik. Namestniki: dr. Anton Medved, Ivan Gorišek, Franc Spindler, Vladimir Pušenjak. Računska pregledovalca: Alojz Haubenreich, Anton Tkavec.

raš biti moja žena. Še danes greva k gospodu župniku!

„Franc!“ vsklikne glasno presenečeno dekle ter se oklene njegove roke. Pogleda mu globoko v oči, kot bi hotela brati, ali govori resnico, ali se zopet šali. Pa iz njegovih oči sije miloba in radost.

„Da, Lenčika, še danes!“ je ponovil glasno in odločno.

Zopet je občutil, kako se trese njegovo telo. Vroče solze radosti in ljubezni močile so njeno blede lepo obličje. Tudi njegove oči bile so mokre. Tako nekako mehko mu je bilo pri sreči, kakor še nikoli ne, in zdelo se mu je, kot bi v tem trenutku se naselil v njegovem srcu mir, katerega je danes prinesel Odrešenik. Okoli sebe sliši govoriti ljudstvo, sliši klice; njemu pa se je dozdevalo, kot bi se ti glasovi združevali k veličastnemu petju angeljev: „Čast Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji!“

Sv. Lenart v Slov. gor.

Poskočnica za Silvestrov večer 1909. — (Po papiru „Hoppas Peter“.)

Nemcev v Senj Lenartu skoro nič ni,
Pač pa nemškutarjev vse mrgoli;
Kdor bi bil rad gospod,
Vzeti pa nima od kod,
Reče: „Jaz Nemeč sem,
Südmark grüss Gott!“

Nemška südmarka prinese denar,
Ki ga pri Nemečih dobila je v dar;
Hitro ga spravijo,

Predlog je bil z navdušenjem enoglasno sprejet.

V imenu kranjske S. K. S. Z. in uredništva „Slovenca“ je govoril urednik M. Moškerc. Posebno je poudarjal potrebo izobraževalne organizacije na temelju krščanske demokracije.

G. župnik Gomilšek je naglašal veliko važnost in pomen društvene revizije, katero naj Zveza prihodnje leto popolnoma izpelje. Potem je v bodrilnih in navdušenih besedah pozival navzoče, naj se tesno oklenejo naših organizacij in naj skrbijo posebno za napredek in razširjanje našega časopisa.

Zborovanje je trajalo že nad dve uri, in ker se je že napravila noč in so bili mnogi udeleženci od daleč, je dr. Hohnjec zaključil občni zbor z željo, naj šmarnski okraj, kakor tudi vsi drugi, vedno ostane zvest in neomajan v katoliškem slovenskem taboru, ki ima pred očmi samo en cilj: blagor našega ljudstva.

Na zborovanje so došli naslednji pozdravniki brzojavci:

Dunaj. Zadržani po trdem boju za pravice slovenskega naroda pozdravljamo vas in vaše delo. Roškar, dr. Korošec, dr. Benkovič, Pišek.

Maribor. Iskrene pozdrave vsem zborovalcem, posebno pa nadopolni mladini. Pogumno na delo, ker resni so dnevi. Uredništvo „Našega Doma“. Remšnik. Slovenska mladina v Remšniku se vam v duhu pridružuje in vam iz dna sreča kliče: Na zdar! Podvinski.

Maribor. Zadržan kliče zborovalcem, vrli mladini in zastopnikom društev krepki: Živeli. Naprej na podlagi naših političnih načel na izobraževalno delo v prid in blagor slov. ljudstva. — Deželni poslanec dr. Verstovšek.

Dunaj. Iz vročega naporenega boja na dunajskem bojišču pošiljamo iskrene pozdrave organizaciji slovenskega naroda na Štajerskem in bodočnosti naši, junaški mladini. Za slovenski klub: dr. Šusteršič.

Dunaj. Vrlemu ljudstvu in junaški mladini pozdrave: deželni glavar pl. Suklje.

Dunaj. Moč poslancev se naslanja na ozki stik z narodom. Živela vaša organizacija, temelj naše moči. — Pogačnik, podpredsednik državnega zbora.

Dunaj. Zadržana vsléd razmer v državnem zboru, vse iskreno pozdravljava. Dr. Krek, dr. Korošec.

Dunaj. Delavcem, delavkam na narodni nji vi navdušeno kličeta: Bog vas živi! — Povše, Grafenauer.

Graec. Bog blagoslovi delo za boljšo bodočnost slovenskega naroda. — Društvo Kres.

Politični ogled.

— Državni zbor. V ponedeljek, dne 20. t. m. je imel proračunski odsek sejo. Začasni proračun se je sprejel s 26 proti 18 glasovi. Za so glasovale stare vladne stranke, proti socialdemokrati in „Slovenska Jednota“. Glasovalo se je po imenih. Glasovanja vzdržal se je Ploj z nekaterimi tovi, v Jugoslov. klubu. Govoril je med drugimi tudi dr. Korošec. V svojem pomembnem govoru je napadal sedanji sistem v Avstriji. Obsojal je nastop Bienerttha v vprašanju bosanske banke in Bilinskega, ki se je ustrašil kartela pivovarnarjev in hoče naložiti davek na vino. Bienertthu in Bilinskemu Jugoslovani niso bili nikoli odpustili. Vladna politika na jugu obstoja v podkupvanju, Vlada je sama na slab glas spravila avstr. misel. Na Hrvaškem se nihče ne upa nastopiti za Avstrijo, ker

Ki ga nevredni so,
Drugi pa čakajte,
Če še kaj bo.

Kadar pa Nemeč sam prazen 'ma žep,
Tokrat nemškutar povesi svoj rep;
Dolge nared'ni so,
S šolo nemškutarso,
Zdaj pa Slovencev se
Spomnili so.

Kdor pa Slovence le kliče pred se,
Kadar za kako plačilo se gre,
Taki pač moti se,
In če tuđ „Denker“ je,
Kajti plačila zdaj
Branj se vse.

Zdaj pa od šole obrn'no se proč,
Kajti zdaj fajerber svojo 'ma noč;
Fajerber boča pre
Svojo kobačo še
Danes al' jutri po-
diral juhe!

Torej nemškutarjem rečemo zdaj,
Predno kaj zidajo, rajtajo naj;
Da se ne smešijo,
Kadar dozidajo,
Kakor šildbürgarji
Smeš'li se so.

takoj sumijo, da je za to podkupljen; s kakšnimi sredstvi dela vlada na jugu, dovolj jasno dokazuje proces Friedjung. Kar se tiče Slovencev, naglašajo dr. Korošec potrebo slovenskega vseučilišča. In ostro napada vlado, ki pri tem ne vprašuje za mnenje Jugoslovancev, marveč hodi v posvete k našim narodnim nasprotnikom. Zato vztraja „Slovenski klub“ neizpremenjeno v nasprotstvu zoper sedanjo vlado, bojeval se bo zoper njo, dokler ne izgine s površja!

— Stajerski deželni zbor se sestane dne 23. t. m. Zasedanje bo trajalo tri dni.

— Razpust hrvaškega sabora? Hrvaški ban Rauch je bil dne 18. t. m. pri cesarju v avdijenci. Poroča se, da mu je dal cesar dovoljenje za razpust sabora. Hrvaška vlada pričakuje, da bo uspeh novih volitev za njo ugoden.

— Na Goriškem so se vršile v nedeljo, dne 19. t. m. dopolnilne deželnozbornske volitve namesto umrlega poslanca Alojzija Jeriča. Izvoljen je kandidat Slovenske ljudske stranke, Franc Zlobec. Dobil je nad 2500 glasov več, kot vsi nasprotniki skupaj. Liberalizmu je tudi na Goriškem za vselej odklenkalo.

— Na Ogrskem se položaj še prav nič ni izpremenil.

— Ogrski kmetje proti nameravani trgovinski pogodbi. Ogrska kmečka zveza je imela minulo nedeljo občni zbor, na katerem se je zelo napadalo zunanega ministra grofa Aehrenthala radi rumunske trgovinske pogodbe. Sprejela se je resolucija, v kateri se odločno ugovarja proti izvedbi rumunske trgovinske pogodbe odredbenim potom. Prešedstvu se je naročilo, naj energično nadaljuje boj proti vsemu, kar bi škodovalo kmečkim koristim.

Mala politična naznanila.

Dne 17. decembra: Rusko policijo v inozemstvu organizirajo popolnoma neodvisno od poslaništev. V Berlinu se ustanovi agentura, ki bo imela svoje podružnice tudi v Avstriji. — Iz Budimpešte se poroča, da je stališče zunanjega ministra Aehrenthala popolnoma omajano. Justovci so začeli boj proti njemu sporazumno z dunajskimi odločujočimi krogi. — Turškega artilerijskega ministra generala Nedžibe so radi nerednosti odstavili.

Dne 18. decembra: Tržaški namestnik princ Hohenlohe v kratkem odstopi. — V tajni seji ogrske zbornice je prišlo do pretepa med Košutovci in Justovci. — V Lizboni na Portugalskem so vrgli neznanca v skofovo palačo dinamično bombo, ki je posloje zelo poškodovala. — Nikaraguški predsednik Zelaya je brzojavil predsedniku Združenih ameriških držav, Taftu, da odstopi, ker hoče prijateljske razmere med Nikaraguo in Zedinjenimi državami.

Dne 19. decembra: Novi avstrijski poslani. Uradna „Wiener Zeitung“ poroča, da je imenovan baron Kuhn za poslanika na Portugalskem, baron Kasan za poslanika v Bernu v Švici in pl. Griesl za poslanika v Cetinju v Črni gori. — Francoski senat je sprejel oni del zakonskega načrta glede oskrbe delavcev v starosti, v katerem je določeno, da morajo delavci, in sicer moški, prispevati na leto 9 frankov, ženske 6 frankov in nedoletni 4 frankov. — Proračunska komisija ruskega državnega zbora je v tajni seji brez spremembe dovolila potrebne kredite za preosnovo armade.

Dne 20. decembra: Cesar je sprejel večeraj v posebni avdijenci ministrskega predsednika Bienerttha. Bienertth je poročal cesarju o dogotkih v državnem zboru. — Večeraj popoldne se je vršil na Dunaju ministrski svet. — Nemško-nacionalni klub namerava prisiliti podpredsednika državnega zbora dr. Steinwenderja, da odloži mesto podpredsednika. Tudi bo klub izključil dr. Steinwenderja in dr. Skedla, ker sta glasovala za nujni predlog Krek-Kramarž glede premembe poslovnika.

Dne 21. decembra: Današnja „Wiener Zeitung“ je priobčila sankcijo o preosnovi državnozbornskega poslovnika. — Češki deželni zbor je sklican na 10. januarja. — Proračunska komisija gosposke zbornice je danes sprejela zakonski načrt o začasnem proračunu. — V srbski skupščini je nek poslanec stavil predlog, naj vlada prisili kralja, da se odpove prestolu.

Podpora po suši.

Poslanci Slov. kmečke zveze so ponovno posredovali pri voditelju poljedelskega ministertva in pri fin. ministru zaradi podpore po suši. Dosegli so, da se je podpora že dovolila. Toliko na znanje onim, kojim se je od okrajnih glavarstev drugače poročalo.

Cenjenim naročnikom!

Kmalu se bo približalo novo leto, ko bo treba zopet obnoviti naročilo na „Slovenskega Gospodarja“. Ker je ob novem letu v tiskarni silno veliko dela, zato smo že zadnji številki priložili položnice, da spravimo s tem delo naprej. Prosimo pa cenjene naročnike, da bi poslali naroč-